

Rep. Nr. 30/16

*

NB-007-04
E/XXXX

*

Tegensprekelijke
beslissing van 22
november 2016

*

Beroep tegen de
beslissing van het
Comité Dgec van 26
maart 2004

*

VAN RECHTSWEGE
UITVOERBAAR BIJ
VOORRAAD
NIETTEGENSTAANDE
CASSATIEBEROEP

KAMER VAN BEROEP die kennis neemt van de zaken die in het Nederlands moeten worden behandeld, ingesteld bij de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering, bij artikel 144, § 2 van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994.

BESLISSING

In de zaak van : Mevr. A..., verpleegkundige, wonende te XXXX

Appellante, die persoonlijk verschijnt en wordt bijgestaan door Mr B loco Mr C , advocaten, met kantoor te XXXX

Tegen :

RIZIV - Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle, openbare instelling van sociale zekerheid, met zetel te 1150 Brussel, Tervurenlaan 211,

Geïntimeerde, voor wie zijn verschenen, dhr. D ..., verpleegkundige-controleur, en dhr E..., attaché, ambtenaren bij geïntimeerde

*
* *

Op de openbare terechtzitting van 25 oktober 2016 heeft geen enkele partij de toepassing gevraagd van artikel 18, § 2, tweede lid, van het koninklijk besluit van 9 mei 2008 tot bepaling van de werkingsregels en het Procedureglement van de Kamers van eerste aanleg en van de Kamers van beroep bij de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van het RIZIV.

*
* *

RETROACTEN

Gelet op de gedingstukken, in het bijzonder

- het dossier van de Dgec,
 - de bestreden beslissing van het Comité DGEC van 26.03.2004, ter kennis gegeven met een aangetekende brief van 26.04.2004,
 - het verzoekschrift tot hoger beroep van 26 05 2004, ontvangen ter griffie op 27 05 2004,
 - de besluiten van geïntimeerde dd 12 04 2006, neergelegd ter griffie op 12.04 2006,
 - de besluiten van appellante dd 09 10 2006, ontvangen ter griffie op 10 10 2006,
 - de besluiten van appellante dd. 20.03.2015, ontvangen ter griffie op 23 03 2015,
- de syntheseberoepsbesluiten van geïntimeerde dd. 18.05.2015, neergelegd ter griffie op 18.05.2015;
- de synthesebesluiten van appellante dd 12 07 2016, ontvangen ter griffie op 14 07.2016,
 - de syntheseberoepsbesluiten van geïntimeerde dd. 05.09 2016, neergelegd ter griffie op 05.09 2016,
 - de oproepingsbrieven van 08 09 2016

Gehoord op de openbare terechtzitting van 25 oktober 2016

- Mr B in de uiteenzetting van de middelen en besluiten namens appellante,
- Dhr E in de uiteenzetting van het juridische luik van de middelen en besluiten namens de geïntimeerde
- Dhr D in de uiteenzetting van het technische luik van de besluiten van namens de geïntimeerde
- Mevr A en haar echtgenoot in hun toelichting.

De debatten, gevoerd in het Nederlands, werden daarna gesloten, de zaak in beraad genomen en voor uitspraak gesteld op de openbare terechtzitting van 22 november 2016

1. VOORWERP VAN HET GESCHIL

Geintimeerde voerde een onderzoek uit naar de realiteit en conformiteit van de verstrekkingen die verpleegkundige A.. aan de verplichte ziekteverzekering heeft aangerekend, of laten aanrekenen. De volgende inbreuken werden ten laste gelegd

Tenlastelegging 1 . Mevr. A .. heeft in de periode van 01/08/1999 tot en met 31/03/2000 getuigschriften voor verstrekte hulp opgesteld, ondertekend en aangerekend aan de Z I V , met verstrekkingen die niet aanrekenbaar waren gezien de verstrekkingen niet door haarzelf werden uitgevoerd, doch werden uitgevoerd door een verpleegkundige die niet gewettigd was om de door haar geleverde prestaties aan te rekenen gezien ze geen RIZIV-erkenningsnummer had

Reglementaire basis:

Art 8, § 11 NGV: De verpleegkundige mag geen getuigschrift voor verstrekte hulp opmaken en evenmin ondertekenen als de verstrekkingen zijn verricht door een persoon die niet bevoegd is om ze aan te rekenen aan de verzekering voor geneeskundige verzorging, en die geheel of gedeeltelijk in de plaats treedt van de verpleegkundige, zelfs als deze aanwezig is

Ten laste gelegd

In de periode van 01/08/1999 tot en met 31/03/2000 heeft mevrouw A . getuigschriften voor verstrekte hulp opgesteld, ondertekend en aangerekend aan de Z I V , met verstrekkingen die niet aanrekenbaar waren gezien de verstrekkingen niet door haarzelf werden uitgevoerd, doch werden uitgevoerd door een verpleegkundige die in die periode geen RIZIV-erkenningsnummer had

Er werd in totaal € 36.051,11 onterecht aangerekend

Tenlastelegging 2 Het maken van publiciteit in het lokale krantje 'XXXX' en het maandblad 'XXXX', telkens vermeld onder de rubriek wachtdiensten-thuisverpleging

In het vroegere onderzoek (NN XXXX) deelde XXXX op 28/07/1997 schriftelijk mee dat de advertentie in de weekkrant geannuleerd was

Reglementaire basis.

Art 127, § 2 van Gecoördineerde wet van 14/07/1994 omschrijft het verbod op reclame " *Zorgverleners mogen geen reclame maken die niet binnen de wettelijk voorziene perken valt. Verboden publiciteit betreft niet allen berichten die verspreid worden via de pers of reclamebladen, maar ook bijvoorbeeld folders, naamkaartjes, brieven of affiches die uitgedeeld worden.*

Artikel 127, § 6 ZIV-wet " *Het is geen verboden publiciteit, het cliënteel in kennis te stellen* "

a) *van de opening*

b) *van de adreswijziging*

c) *van een wijziging van de openingsuren van een spreekkamer, een dienst of een verzorgingsinrichting*

Deze informatie mag slechts één keer worden verstrekt tijdens een periode die aanvangt vijftien dagen vóórdat de onder a), b) en c) bedoelde toestanden zich voordien, en eindigt vijftien dagen later "

Ten laste gelegd

Sinds 1997 verscheen er onterecht publiciteit in de lokale reclamebladen van XXXX. Reeds bij een vorig onderzoek werd mevrouw A... gewezen op de wettelijke bepalingen inzake publiciteit.

Mevrouw A heeft de advertenties zelf laten annuleren vanaf eind maart 2000.

Synoptische tabel

Periode van 01/08/1999 tot en met 31/03/2000

	<i>BEDRAG IN €</i>	<i># VERZEKERDEN</i>	<i># AANTAL VERSTREKKINGEN</i>
VI 131	19 152,55	16	3 757
VI 306	100,69	1	54
VI 322	12 584,29	12	1 063
VI 415	3 544,08	2	422
VI 509	124,74	2	49
VI 920	544,75	2	154
TOTAAL	36 051,11	35	5.499

2. Betwiste beslissing van het Comité DGEC dd. 26 maart 2004

Het Comité oordeelde dat de tenlasteleggingen bewezen waren en weerhield deze

Aan mevr. A.. werd de terugbetaling van de ten onrechte aangerekende prestaties, zijnde € 36 051,11 opgelegd

Het Comité legde eveneens aan mevr. A een administratieve geldboete van 10% of € 3 605,11 op, en dit met opschorting gedurende een periode van drie jaar

Het is deze beslissing die thans wordt betwist.

BEROEPSGRIEVEN

1. Standpunt van appellante

De appellante werpt volgende middelen op.

- De schending van het recht op een eerlijk proces (geput uit artikel 6 EVRM)
- De schending van de redelijke termijn (de periode van de weerhouden inbreuken situeert zich in de tijd van 1 augustus 1999 tot en met 31 maart 2000)
- Schending van het recht van openbaarheid van de terechtzitting
- Schending van het recht op tegenspraak
- (in ondergeschikte orde) dwaling in hoofde van appellante omtrent het feit dat haar bediende, verpleegkundige F... geen RIZIV-nummer had.

Appellante vraagt dat de Kamer van beroep zou oordelen als volgt .

De bestreden beslissing teniet te doen en dienvolgens:

De beslissing dd 26 03.2004 van het Comité DGEC te vernietigen in al haar onderdelen en dienvolgens de vorderingen van geïntimeerde integraal af te wijzen als ongegrond;

Ondergeschikt minstens mevr F. , collega van appellante, te betrekken in het geding gezien haar verantwoordelijkheid en navolgende aansprakelijkheid,

Uiterst ondergeschikt geen administratieve geldboete op te leggen;

2. Standpunt van de geïntimeerde

Geïntimeerde vraagt dat de Kamer van beroep zou oordelen als volgt

De beslissing *a quo* te bevestigen in de zin van.

- dat tenlastelegging 1 bewezen is,
 - de terugbetaling van € 36 051,11 aan appellante op te leggen.
- Geïntimeerde dringt niet meer aan op 1) het weerhouden van tenlastelegging 2 (Publiciteit) en 2) het opleggen van een administratieve geldboete.

BEOORDELING

1. Voorafgaandelijk

De Kamer van Beroep neemt akte van het feit dat de geïntimeerde niet langer meer aandringt dat aan appellante een administratieve geldboete wordt uitgesproken.

Tevens stelt de geïntimeerde dat de **tweede tenlastelegging** door haar niet langer meer wordt weerhouden.

De bestreden beslissing dient dan ook zeker hervormd te worden voor wat betreft

- Het opleggen van een administratieve geldboete
- Het weerhouden van de tweede tenlastelegging.

2. Over het middel van de schending van het recht op een eerlijk proces

a. Schending van artikel 6 EVRM

Het middel van appellante gaat uit van de onjuiste veronderstelling dat het Comité van de Dienst voor Geneeskundige Evaluatie en Controle een administratief rechtscollege zou zijn met volheid van bevoegdheid

De Kamer van Beroep verwijst daarvoor naar de memorie van Toelichting bij de Programmawet van 24 december 2002 (II) (*Parl. St. Kamer*, 2002-2003, 2125/005 (39)). In tegenstelling tot de Kamers van Eerste Aanleg en de Kamer van Beroep was het Comité geen administratief rechtscollege.

Bovendien is dit middel doelloos nu huidige Kamer van Beroep over het geschil oordeel dient te vellen, en er geen betwisting kan bestaan dat huidige Kamer van Beroep een administratief rechtscollege is.

De Kamer van Beroep is krachtens de wet samengesteld uit een door de Koning benoemde magistraat (of eremagistraat), als werkend lid, en twee leden, artsen, met raadgevende stem, benoemd door de Koning uit de kandidaten door de verzekeringsinstellingen, als werkende leden én twee leden, met raadgevende stem, benoemd door de Koning uit de kandidaten voorgedragen door de groepen representatieve organisaties/verenigingen van zorgverleners/verzorgingsinstellingen als werkende leden

De voordracht door de Koning uit lijsten voorgedragen door de verzekeringsinstellingen en de groepen representatieve organisaties van zorgverleners en/of verzorgingsinstellingen impliceert niet dat de leden van de Kamer van eerste aanleg en van de Kamer van Beroep zouden zetelen als vertegenwoordigers van deze instellingen. De leden zetelen in hun persoonlijke naam en leggen als lid van de Kamer van eerste aanleg of van de Kamer van Beroep de bij decreet van 20 juli 1831 voorgeschreven eed af betreffende de naleving van de wet (artikel 145, § 9 van de Z I V -wet van 1994) Bovendien is bij de wet bepaald dat hun mandaat onverenigbaar is met dat van lid van het Comité van de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle (artikel 145, § 2, tweede lid Z I V.-wet 1994).

Het geheel van de voormelde bepalingen en uitgangspunten in zake de benoeming, de samenstelling en het mandaat van de leden van de Kamer van Eerste aanleg en van de Kamer van Beroep staat garant voor de onafhankelijkheid van de beide Kamers ten aanzien van beide partijen in deze zaak

Bovendien is dit middel ook ongegrond nu de rechten van verdediging van appellante effectief werden gewaarborgd.

De Kamer van Beroep stelt immers vast dat aan appellante de mogelijkheid werd geboden om

- Schriftelijk haar verweermiddelen in te dienen vooraleer ze werd uitgenodigd werd om voor het Comité in hoorzitting te verschijnen
- Zij werd bijgestaan door een raadsman die haar heeft vertegenwoordigd op de hoorzitting.
- De verweermiddelen werden onderzocht door het Comité en beantwoord in de bestreden beslissing van 26 maart 2004

b. Schending van de redelijke termijn

Er is geen discussie dat de redelijke termijn in onderhavige zaak werd geschonden,

Deze overschrijding van de redelijke termijn heeft echter slechts weerslag op de (eventueel) gevorderde sanctie. De Kamer van Beroep stelt vast dat aangezien door de Dienst voor Geneeskundige Evaluatie en Controle niet langer meer een sanctie wordt gevorderd, dit verweer doelloos is

De overschrijding van de redelijke termijn heeft echter niet het verval van de vordering tot teruggave van de ten onrechte betaalde prestaties tot gevolg. De terugvordering is immers een herstelmaatregel, en geen sanctie (zie en vgl Kamer van Beroep dd 25 09 2014, inzake NB-008-05, www.riziv.be, hier navolgbaar)

In casu heeft de overschrijding van de redelijke termijn niet tot gevolg dat de bewijslast in het gedrang zou komen, nu de inbreuken werden vastgesteld aan de hand van objectieveerbare gegevens (verzameld via de Mutualiteiten) en de processen-verbaal van verhoor van appellante en mevrouw F)

Het middel van de schending van de redelijke termijn is dan ook doelloos

c. Schending van de openbaarheid van terechtzitting

In tegenstelling tot hetgeen de appellante poneert, bestaat er niet een algemeen beginsel van openbaarheid van terechtzitting. De verwijzing naar artikel 149 Grondwet is niet dienend, nu het Comité van de Dienst voor Geneeskundige Evaluatie en Controle geen administratief rechtscollege is.

Bovendien is dit middel ook doelloos, aangezien de Kamer van Beroep als administratief rechtscollege in openbare terechtzitting heeft gehouden en het recht op tegenspraak volledig werd gewaarborgd.

d. Schending van het recht op tegenspraak

Het middel, afgeleid uit de schending van het recht op tegenspraak voor het Comité, is doelloos nu de Kamer van Beroep als administratief rechtscollege het recht op tegenspraak volledig heeft geëerbiedigd. De Kamer van Beroep verwijst naar het procedureverloop waarbij wordt vastgesteld dat appellante :

- Een verzoekschrift tot hoger beroep heeft neergelegd op 26 mei 2004
- Zij conclusies heeft neergelegd op 3 oktober 2006 en syntheseconclusies op 14 juli 2016
- Op de openbare terechtzitting van 25 oktober 2016 haar raadsman heeft gepleit en appellante in persoon aanwezig was en tevens als laatste werd gehoord.

Bovendien wijst de Kamer van Beroep dat ook voor het Comité enigszins het recht op tegenspraak werd gewaarborgd op de hoorzitting van 10 december 2003, waarbij door de raadsman van appellante een verweerschrift werd neergelegd.

Dit verweerschrift werd in het beraad meegenomen (zie bestreden beslissing – pagina 6 t.e.m 13)

Dit middel kan derhalve niet worden aangenomen.

3. Over de eerste tenlastelegging

De Kamer van Beroep is van oordeel dat er geen discussie kan bestaan dat deze tenlastelegging genoegzaam bewezen is

Dit blijkt niet alleen uit de materiële vaststellingen, zijnde het feit dat getuigschriften door appellante werden opgesteld voor prestaties die niet door haar werden verstrekt aan verzekerden, doch gedaan door haar bediende, verpleegkundige F die niet over een RIZIV-erkenningsnummer beschikte

Terecht stelt de geïntimeerde dat overeenkomstig artikel 53, § 1, gecoördineerde ZIV-wet, iedere zorgverlener van wie de verstrekkingen aanleiding geven tot een tegemoetkoming van de verzekering ertoe gehouden is een getuigschrift of een gelijkwaardig document uit te reiken waarvan het model door het Verzekeringscomité wordt vastgesteld, waarop de verstrekkingen zijn vermeld, en dit overeenkomstig de regelgeving opgenomen in de Nomenclatuur voor de Geneeskundige Verzorging. Het gaat om een individuele verantwoordelijkheid als zorgverlener

Het argument van de appellante dat zij niet op de hoogte was van de administratieve toestand van mevrouw F... kan niet worden aanvaard

De appellante stond als werkgever en zorgverlener in voor de ganse administratie en tarificatie van de verstrekkingen verricht door haar bediende, zorgverlener.

Op grond van de individuele verantwoordelijkheid als zorgverlener, had zij de plicht na te gaan of mevrouw F. wel over een RIZIV-erkenningsnummer beschikte. De prestaties werden immers geattesteerd op naam van appellante. Het is bovendien eigenaardig dat alle verstrekkingen niet werden geattesteerd op naam van mevrouw F..., zijnde de verpleegkundige die de prestaties verrichtte.

De inbreuk is dan ook genoegzaam bewezen. De appellante is dan ook verplicht om het bedrag van 36 051,11 € terug te betalen aan het RIZIV.

De bestreden beslissing dient op dat punt te worden bevestigd

4. Over de vraag tot tussenkomst van mevrouw F...

De appellante vordert in ondergeschikte orde om mevrouw F.. te betrekken in het geding

De Kamer van Beroep is van oordeel dat deze vraag in huidige procedure niet kan worden ingewilligd

De Kamer van Beroep is immers van oordeel dat appellante, als (voormalig) werkgever van mevrouw F... voor de bevoegde rechtbank eventueel een vordering tot vrijwaring had kunnen instellen Dit is blijkbaar niet gebeurd De Kamer van Beroep is tevens van oordeel dat een probleem van verjaring zich zou stellen.

Gelet op het feit dat de procedure reeds lange tijd aansleept, én door de appellante vroeger zelf nooit een tussenvordering tegen mevrouw F werd ingesteld, dient dit verzoek te worden afgewezen

*
* *
*

OM DEZE REDENEN,

DE KAMER VAN BEROEP die kennis neemt van de zaken die in het Nederlands moeten behandeld worden,

Gelet op de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994, in het bijzonder op de artikelen 144 en 145, en op artikel 112 van de Gezondheidswet van 13 december 2006;

Na beraadslaging in overeenstemming met het bepaalde in artikel 145 van de gecoördineerde wet, en artikel 19 van het Procedurereglement;

Recht doende op tegenspraak

Ontvangt het hoger beroep en verklaart het deels gegrond
Vernietigt de bestreden beslissing voor wat betreft

- De opgelegde administratieve geldboete
- De weerhouden tenlastelegging 2

Bevestigt de bestreden beslissing voor wat betreft

- **De weerhouden tenlastelegging 1**
- **De veroordeling van appellante tot terugbetaling van het bedrag van 36.051,11 €**, aan appellante, door overschrijving op het rekeningnummer 679-0019779-88 van het RIZIV, binnen de maand te rekenen vanaf de dag waarop de betekening van deze beslissing is ontvangen, met dien verstande dat de niet-betaling van het geheel van voornoemd bedrag of elke laattijdige aanbetaling, het resterend verschuldigd saldo van rechtswege onmiddellijk opeisbaar maakt van de Administratie van de Belasting over de toegevoegde waarde, Registratie en Domeinen, overeenkomst de bepalingen van artikel 94 van de wetten op de Rijkscomptabiliteit, gecoördineerd op 17 juli 1991.

Aldus uitgesproken door de Voorzitter op de buitengewone openbare terechtzitting van 22 november 2016 van de Kamer van beroep die kennis neemt van de zaken die in het Nederlands moeten behandeld worden, ingesteld bij de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering, opgericht bij artikel 144 van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994, en ondertekend door

- De heer Vincent DOOMS, Voorzitter van de Kamer van beroep,
- De heer Martin VOLCKE, griffier van de Kamer van beroep

Volgen de handtekeningen

De griffier,

De Voorzitter,

Martin VOLCKE

Vincent DOOMS

De Kamer van beroep de kennis neemt van de zaken die in het Nederlands moeten behandeld worden, die in die taal de zaak heeft gehoord en er in die taal over beraadslaagde, was samengesteld uit de heer Vincent DOOMS, magistraat-Voorzitter, en dokter André TIELENS en dokter Eva TRAEY, vertegenwoordigers van de verzekeringsinstellingen, alsmede mevrouw Mimount EL ABBOUDI en de heer Freddy RAYMACKERS, vertegenwoordigers van de representatieve verenigingen van het verpleegkundigen; de leden-geneesheren en leden-verpleegkundigen hebben aan de beraadslaging deelgenomen bij wege van advies

De Kamer van beroep werd bijgestaan door de heer Martin VOLCKE, griffier in de Kamer van beroep